

บ้านคำนกเปล้า หมู่ 5

มูลเหตุการตั้งชื่อหมู่บ้าน

สาเหตุที่ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “คำนกเปล้า” เนื่องมาจาก ชาวบ้านกลุ่มแรกที่อพยพมาจับจองที่ทำกินได้เลือกบริเวณที่มีน้ำไดคินอยู่ด้วยน้ำ แล้วซึมออกมากทางผิวดิน (ภาษาไทยเรียกว่า น้ำซับ ภาษาอีสานเรียกว่าน้ำคำ) ซึ่งเป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติสำหรับอุปโภคบริโภคตลอดปีของคนและสัตว์ซึ่งรวมถึงสัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าตามธรรมชาติ โดยเฉพาะบริเวณน้ำซับแห่งนี้มีนกเปล้าอาศัยอยู่จำนวนมาก (นกเปล้า หมายถึง นกชนิดหนึ่งจำพวกเดียวกับนกเขา ลำตัวสีเขียว สีอาจแตกต่างกันที่หน้าอก ซึ่งอาจเป็นสีม่วง หรือสีน้ำตาลขอบกินพลไม้ อยู่กันเป็นฝูง บางที่เรียก นกเขาเปล้า หรือ นกเขาเป้า) คำนกเปล้า ปัจจุบันไม่มีน้ำซึมออกมากทางผิวดินแล้ว เนื่องจากป้าไม้ถูกทำลายลงมาก

ประวัติความเป็นมา

เมื่อประมาณ พ.ศ. 2510 ได้มีชาวบ้านบางส่วนอพยพจากตำบลสำโรง อำเภอวาริน ชารับ จังหวัดอุบลราชธานี (ปัจจุบันคืออำเภอสำโรง) มาอาศัยอยู่ที่บ้านบัวเจริญ ตำบลทุ่งเทิง อำเภอเดชอุดม ได้มางับจองที่ดินเพื่อ ทำนา ทำไร่ หักร่องทางพงอยู่ใกล้บริเวณคำนกเปล้า ซึ่งเป็นแหล่งที่มีน้ำไดคินซึ่งผ่านออกมากทางผิวดินทำให้บริเวณดังกล่าวมีความอุดมสมบูรณ์มาก เมื่อประมาณ พ.ศ. 2511 ได้มีชาวบ้านอีกกลุ่มนึงนำโดยนายເກາ พลดนອນ ได้อพยพมาจากบ้านโนนยาง ตำบลนาส่วง อำเภอเดชอุดม มาอยู่อาศัยใกล้ๆ กับคำนกเปล้า ทำให้มีจำนวนครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น จนในที่สุดได้รับการจัดตั้งและประกาศเป็นหมู่บ้านเมื่อ พ.ศ. 2523 มาจนถึงปัจจุบัน และมีผู้นำชุมชนตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. นายເກາ พลดนອນ	ผู้นำตามธรรมชาติ
2. นายรถ ยอดวงษา	ผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2523 - พ.ศ. 2529
3. นายเสย แก่นมาลี	ผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2529 - พ.ศ. 2530
4. นายทองมา รุจิโพธิ	ผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2530 - พ.ศ. 2535
5. นายสุพันธ์ เสนคำสอน	ผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2535 - ปัจจุบัน

อาณาเขต

- ทิศเหนือ จดกับบ้านบัวเจริญ ต.ทุ่งเทิง อ.เดชอุดม
 ทิศใต้ จดกับบ้านค่าน อำเภอ กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ
 ทิศตะวันออก จดกับบ้านหนองน้ำบุ่น
 ทิศตะวันตก จดกับบ้านตาแท่น อำเภอ กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

สภาพพื้นที่

บ้านคำนกเปล้า ตั้งอยู่กลางป่าไปร่อง ปัจจุบันมีสภาพเป็นป่าไม้เสื่อมโทรม ลักษณะเป็นเดินร่วนป่าราย มีหินลูกรังอยู่ตื้นและมีแหล่งหินไม่กระจายอยู่รอบๆ หมู่บ้าน ไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตรต้องอาศัยน้ำฝนและน้ำบาดาล

วิถีชีวิตของชุมชน

บ้านคำนกเปล้าเป็นหมู่บ้านขนาดเล็กมาก อยู่ในถิ่นทุรกันดาร มีถนนลูกรังตัดผ่านและสามารถเข้า-ออก หมู่บ้านและเชื่อมต่อกับหมู่บ้านอื่นๆ ได้เพียงเส้นเดียว ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา ทำไร่ มักจะอพยพไปรับจ้างในต่างถิ่นหลังจากเสร็จสิ้นฤดูกาลทำนา โดยทั่วไปชาวบ้านนับถือศาสนาพุทธและพุทธศาสนา อีสาน จึงเป็นเหตุให้มีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การละเล่น ลักษณะความเชื่อต่างๆ เหมือนกับชาวอีสานโดยทั่วไป

บุคคลและสถานที่สำคัญที่เกี่ยวกับชุมชน

ก. บุคคล

- นายภา พลอนอม เป็นผู้นำในการก่อตั้งหมู่บ้าน เมื่อ พ.ศ. 2510
- นายภา ยอดวงษา เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรกของหมู่บ้าน

ข. สถานที่

- คำนกเปล้า** เดิมเป็นหนองน้ำตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน แต่ปัจจุบันไม่มีหนองน้ำแล้ว
- วัดคำนกเปล้า** บังมีสภาพเป็นที่พักสงฆ์ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน

บันทึกข้อมูลเมื่อ วันที่ 9 ธันวาคม 2541

โดย นายบรรลือศักดิ์ เพี้ยกា

จากการสัมภาษณ์ นายสุรีย์ เสน่ห์สุข

ตรวจและแก้ไขโดย นายสุรชาติ แสนทวีสุข และชาวบ้านคำนกเปล้า